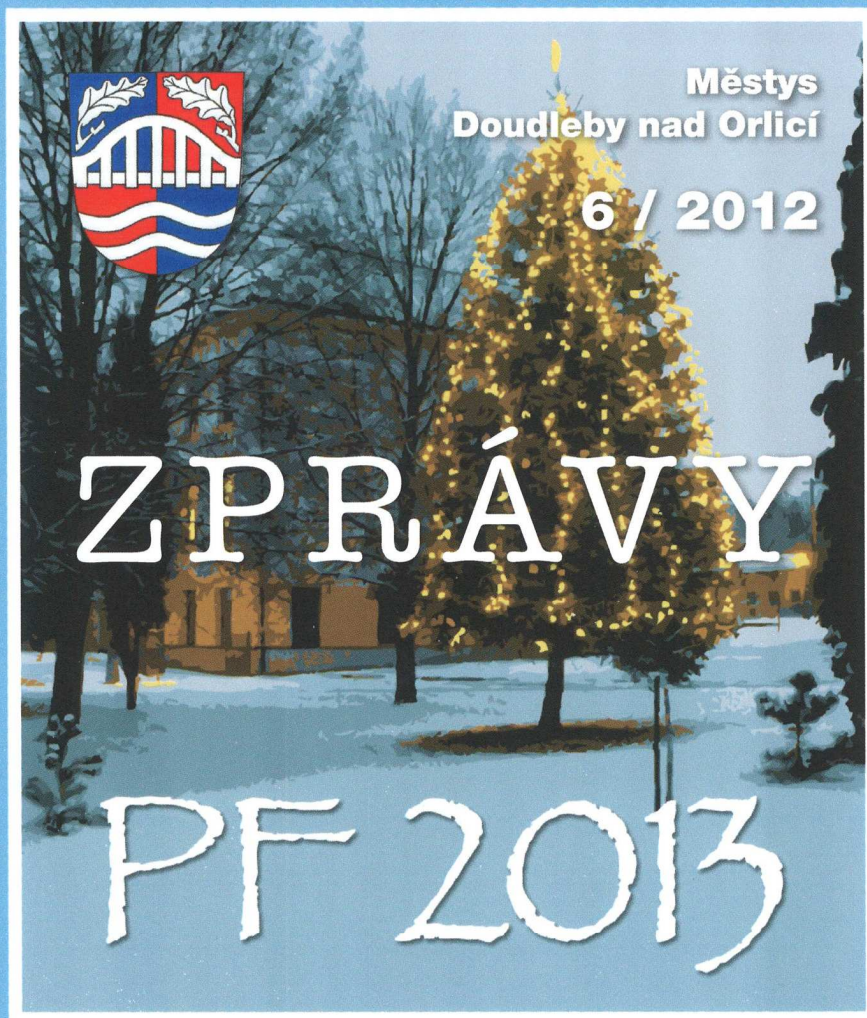

Radostné prožití vánočních svátků a úspěšné vykročení
do nového roku Vám přeje

Vážení občané,

téměř po celý rok jsem vás seznamoval na stránkách zpráv s prováděnou rekonstrukcí secesní fasády na budově základní školy. Byla to největší investiční akce a teď v době bilancování si troufám říct: „Povedla se“. Zároveň si přeji, aby se podařila opravit i značně zanedbaná část budovy ve dvoře školy. Pevně věřím, že se nám podaří nejen dokončit opravu školy, ale že v rozpočtu na rok 2013 zbydou finanční prostředky i na další investiční akce. Které to budou, to se dozvíte příště.

Dovolte mi, abych i touto cestou poděkoval zastupitelům a zaměstnancům za dobrou práci pro městys, členům sportovních oddílů i ostatních spolků za práci s mládeží, občanům za to, že se snaží upravovat okolí svých domů a také našim hasičům.

Přeji vám všem radostné a klidné prožití vánočních svátků, rok 2013 aby patřil k těm dobrým, pevné zdraví, hodně tolerance a trpělivosti.

Jiří Kaplan, starosta městyse

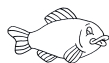

Doudleby jako samosprávná obec

Povolení ke zřízení elektrického vedení je na pěti stránkách formátu A3. Uvádí podmínky, které musí být dodrženy ve vztahu k ředitelství silnice Královéhradecko - Jablonecké, k místní dráze Doudleby n. Orl. – Vamberk - Rokytnice v Orl. h., k Severozápadní dráze, ke státnímu telegrafnímu vedení i k jednotlivcům, jichž se zřízení el. vedení nějak dotkne. Zřízení el. rozvodu provede na svůj náklad obec a jednotliví konsumenti. V případě, že by při provádění rozvodu vznikly nějaké škody, či v budoucnu nezbytné změny schváleného rozvodu pro potřeby zmíněných institucí, bude je hradit obec. Výstavbu rozvodné sítě na stejnosměrný proud realizovala firma Kolben a spol. Praha.

Povolení obsahuje též souhlas k postavení a zřízení elektrické centrály hraběte Michala z Bubna a Litic při č.p. 46, tedy u mlýna. Na mlýnském náhonu byly instalovány dvě turbíny Francis 75 kW v přilehlé části další potřebná zařízení. O změnách ve vlastnictví mlýna jsme se zmínili již dříve.

V březnu 1908 byla požárem zničena dřevěná budova pana hraběte v sousedství mlýna a stodoly. Měl ji pronajatou valchář Hudeček (valchování – zhutnění vlněné tkaniny působením tlaku, tepla a vhodné chemikálie). Zasahovali místní a vamberští hasiči, kteří zabránili rozšíření na zmíněné sousední budovy. Šedesátileté výročí zrušení roboty bylo oslaveno v Doudlebách nad Orlicí na počátku července. Uskutečnila je okresní organizace České strany agrární táborem lidu, národní slavností a večerním věnečkem. V polovině měsíce se v oblasti mezi Rychnovem n. Kn. a Rokytnicí v O.h. strhla nevídaná bouře, spousty vody naplnily především Zdobnici. Ničila vše, co ji stálo v cestě. V délce 50 m protrhla násep severozápadní dráhy, zaplavila pole a louky, před školou vystoupila až k silnici. Téměř tři desítky domů byly zatopeny. Ve stejném roce se škola stala pětiletou. Hraběcí rodinou byla otevřena kruhová cihelna, jejíž plány jsou v SOKA RK (fond OÚ Doudleby nad Orlicí).

Lze předpokládat, že večerní přednáška v březnu 1909, kterou zorganizovaly Sdružené spolky s názvem „O junácích černohorských“ mohla mít souvislost s mezinárodními událostmi v podobě anexe Bosny a Hercegoviny Rakousko-Uherskem. Tímto krokem bylo pobouřeno Srbsko, neboť v Bosně žil značný počet Srbů. Došlo k vyhrocení vztahů mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem a Rakousko-Uherskem a Ruskem. V jisté míře i mezi Srbskem a Ruskem. Na jeho pomoc Srbsko spoléhalo. Rusko však anexi uznalo, ačkoliv generálové byli pro válku. Cara Mikuláše II. přesvědčila jeho žena, carevna Alexandra a její oblíbenec a léčitel Rasputin. Nebylo to první ani poslední vyhrocení v mezinárodních vztazích před první světovou válkou.

V červnu 1909 vzrušila doudlebské občany vražda ženy ve Vyhnánově. Náhodný svědek usvědčil dva vyhnánovské občany, kteří našli ženu opilou na silnici, odtáhli ji na louku a tam ranami do hlavy usmrtili. Oba byli předáni soudu do Rychnova n. Kn. V tomto roce byla také zahájena výroba v přádelně. Příliv pracovníků do nové továrny zvyšoval počet obyvatelstva. To prokázalo sčítání z roku 1910. V Doudlebách bylo zapsáno 2375 obyvatel (1851, 325, 199, proti roku 1901 o 362 více) a 255 domů (180, 49, 26). S rostoucím počtem obyvatel se zvyšoval i počet žáků. Proto místní školní rada požádala o zřízení další třídy, což zemská školní rada vyřídila příznivě. Nová třída se začala vyučovat v najaté místnosti. Tak se vyjevila nutnost nové, větší školní

budovy. Při rozhodování se ovšem objevily také názory, aby se postavil nový obecní dům. Nakonec zvítězil záměr postavit novou školu a dosavadní přeměnit na obecní úřad. Po zakoupení pozemku u domu čp. 52 byla stavba školy zahájena. A v roce 1912 dána do provozu. Připomenutí této události v letošním roce se mohli doudlebscí zúčastnit, neboť současné vedení školy s učiteli a žáky ke stoletému výročí připravilo a 24. října uskutečnilo slavnostní znovuotevření budovy. Přítomní slyšeli a viděli mnohé ze slavnosti, která před školou probíhala před sto lety.

Proti této příznivé události postihlo doudlebskou továrnu neštěstí, když při zkratu el. přístrojů byly dvě ženy usmrceny a 6 zraněno. Další, pro většinu doudlebských zvláště nepříznivé dění, postihlo obec po dvou letech.

/příště dokončení/

Jan Kaplan, kronikář

Upozornění pro držitele cestovních pasů

Dle ustanovení § 32 odst. 1, písmeno b) a § 33 odst. 1) zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů, **je držitel povinen odevzdat bez zbytečného odkladu neplatný cestovní doklad** nebo cestovní doklad, který je zaplněn záznamy.

Tuto povinnost má i ten, kdo má nebo získá cestovní doklad osoby, která zemřela nebo byla prohlášena za mrtvého.

Tyto cestovní doklady může občan odevzdat orgánu příslušnému k jeho vydání (tj. MěÚ Kostelec nad Orlicí), matričnímu úřadu nebo neprodleně na vyžádání orgánům policie. Tyto orgány vystaví potvrzení o odevzdání cestovního dokladu.

V případě, že občan neodevzdá neplatný cestovní doklad, dopustí se přestupku na úseku cestovních dokladů /§ 34a) odst. 1, písmeno f) zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů.

Za tento přestupek lze uložit pokutu do 10 000 Kč.

Slezáková Helena, Městský úřad Kostelec nad Orlicí

Úhrada poplatků v roce 2013

Svoz a likvidace komunálního odpadu – popelnice
(každý lichý týden)

Částka: **480,- Kč** / osoba s trvalým pobytem / rok

480,- Kč / objekt určený k individuální rekreaci a za objekt
s podnájemníky bez trvalého pobytu v Doudlebských n. O.
podnikatelé **96,- Kč** včetně 20 % DPH za **jednu** popelnici
o objemu **110 litrů**/ jeden svoz

splatnost do: 30. 4. 2013

Poplatek za psa

Částka:

100,- Kč u rodinného domku

250,- Kč v činžovním domě

splatnost do: 31. 3. 2013

Pronájem pozemků

Částka: dle nájemní smlouvy

splatnost do: 31. 3. 2013

Stočné

Paušální platby zpětně za rok 2012 **13,50 Kč/m³** bez DPH

splatnost do: 31. 3. 2013

Dle odečtu vodoměrů za rok 2013 **15,22 Kč/m³** bez DPH

splatnost do: průběžně

Upozornění žadatelům o byt

Sociální a zdravotní komise Městysu Doudleby nad Orlicí upozorňuje žadatele o byt, že jednou z podmínek pro přidělení obecního bytu je každoroční aktualizace žádosti o byt.

Neaktualizované žádosti budou vyřazeny z evidence.

Jana Klapalová, předsedkyně komise

Místní knihovna předvánoční

Pod stromeček knihu!

Tradiční předvánoční prodej nových knížek převážně dětských, tentokrát z nabídky nakladatelství Fragment a knihkupectví Naděje z Rychnova nad Kněžnou, viz obálka.

Výstava Miroslava Zemánka

V prostorách knihovny můžete až do poloviny ledna 2013 shlédnout keramické plastiky akademického malíře Miroslava Zemánka. Výstava je prodejní s výjimkou několika prací zapůjčených ze soukromých sbírek.

Několik novinek ke čtení

Krásné české Vánoce (texty nejznámějších koled s typickými ilustracemi Josefa Lady, bez nichž si tyto svátky už neumíme představit, v podobě leporela formátu A4)

Burdová M. - Křišťály moci (čtyřdílná fantasy naší mladé autorky z čarovné země elfů)

Rytířová H. - Světová kuchařka pro kluky a holky (přehledné recepty na skvělé dobroty z dostupných surovin z čínské, slovenské, francouzské italské a dalších kuchyní)

Nekrásnější pohádky o psech (dvanáct pohádek z pokladnice našich i světových autorů)

Sukdoláková M. - O raráši Mlíkovi (vyprávění o dvou kamarádech, vesnickém klukovi Kubovi a lesním raráši s nezvyklým jménem)

Pawłowská H. - Až se mě dcera zeptá (konkrétní recepty i rady okořeněné humorným vyprávěním pro autorku tak charakteristickým)

Deveraux J. - Splněná přání (jak příhodný název pro novou romantickou knihu oblíbené autorky o hledání tajemného artefaktu)

Enslerová E. - Jsem citlivá bytost (utajený život dívek z různých konců světa)

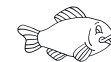
Knihovna bude od 24. do 31. 12. 2012 uzavřena

Přeji Vám všem stále zdraví a do předvánočního shonu pohodu, aby vánoční svátky mohly vyznít v celé své podstatě a kráse a aby co nejvíce laskavosti a vlídnosti, jež mezi lidmi koncem roku panuje, přetrvalo i do roku nového

Helena Hájková

TJ Velešov, oddíl kopané, Doudleby nad Orlicí

V polovině listopadu skončila podzimní část mistrovských fotbalových soutěží ročníku 2012 – 2013. Přinášíme Vám stručné hodnocení účinkování našich mužstev.

Naše A-mužstvo dospělých v krajské I.B třídě začalo dobře. Až do 9. kola se pohybovalo na 3. až 5. místě. Potom přišlo zranění několika stabilních hráčů a ke konci soutěže, po 2 remízách a 2 prohrách, jsme klesli na 8. místo se ziskem 17 bodů a poměrem branek 24:26. K pasivnímu skóre přispěl hlavně poslední zápas na našem hřišti s vedoucí Třebší, který se hrál za stálého sněžení na neregulérní zasněžené hrací ploše a my jsme ho prohráli debaklem 1:6. Tabulka I.B třídy je uprostřed velmi vyrovnaná, vždyť na 12. místě má České Meziříčí 14 bodů a ztrácí na čtvrté Častolovice, které mají 22 bodů, pouhých 8 bodů. Nejlepšími střelci mužstva byli Jan Kopsa se 7 góly a Tomáš Kotyza, který dal 6 gólů.

Nejméně úspěšné z našich mužstev bylo B-mužstvo ve II. třídě okresního přeboru. Toto mužstvo pouze jednou zvítězilo a to v Kostecké Lhotě přímo hokejovým výsledkem 5:4. V konečném účtování mužstvo obsadilo poslední místo se ziskem 3 bodů a silně pasivním skóre 14:60. Hlavním důvodem tohoto výsledku bylo to, že jen málo zápasů bylo sehráno alespoň v podobné sestavě kvůli velké fluktuaci hráčů a špatná tréninková morálka. To bude nutné pro jarní sezónu podstatně zlepšit.

Velké starosti jsme měli před zahájením soutěží s mládežnickými kategoriemi, pro které jsme neměli dostatek hráčů. Stejně problémy má mnoho dalších oddílů, proto v okresech v současné době nejsou žádné soutěže dorostu. Protože stejné problémy měli i v oddílu Baníku Vamberk, navázali jsme spoluprací. Pro nastávající sezónu jsme přihlásili do krajských soutěží společná mužstva dorostu, starších žáků, mladších žáků a elévů pod společným názvem Vamberk/Doudleby.

Největší radost nám udělalo společné mužstvo dorostu, které obsadilo ve své skupině absolutní 1. místo, když všech 12 zápasů vyhrálo a získalo plných 36 bodů a skóre 76:14.

Výborně si vedlo i mužstvo starších žáků, které se také umístilo na 1. místě, když ze 14 zápasů jen třikrát remízovalo a získalo 36 bodů

a skóre 61:13. Toto mužstvo sehrálo svá domácí utkání na našem hřišti, ale bohužel jejich dobré výkony sledovalo jen málo diváků.

Dále v krajské soutěži hráli společně turnajově mladší žáci a elévové. Po podzimní části obsadili mladší žáci ve své skupině 3. místo se ziskem 35 bodů a poměrem branek 31:22. Elévové skončili na 5. místě s 20 body a skóre 23:35.

Na okresní úrovni v mládežnických kategoriích hrají naši mladší žáci a přípravka. Oba okresní přebory mají po 11 účastnících.

Mladší žáci obsadili 9. místo se ziskem 10 bodů a skóre 23:52.

Naším nejmladším reprezentantem je přípravka, ve které jsou hráči od školky do 8 let, kteří teprve od začátku sezóny získávají fotbalové zkušenosti. Toto mužstvo obsadilo 10. místo se 4 body a skóre 4:83.

Za oddíl kopané TJ Velešov Doudleby n. O.
Václav Prachař

Vyhodnocení sportovní činnosti za rok 2012

Dovolte mi, abych vám podal krátký přehled o mé účasti na běžeckých závodech v roce 2012.

Letos jsem své sportovní úsilí zaměřil na absolvování co nejvíce maratonů. Chtěl jsem letos vstoupit do klubu běžců, kteří mají absolvovaných 100 a více maratonů. Na počátku roku jsem jich měl na svém kontě 88, takže mi jich ještě 12 chybělo. Stý maraton se mi podařilo zaběhnout na veteránském mistrovství republiky v Praze 20. října, kde jsem obsadil 5. místo ve své kategorii. Na zbylých maratonech, které jsem absolvoval v rámci republiky a jeden na Slovensku jsem se umísťoval pravidelně na stupních vítězů či těsně pod nimi. Mám radost, že ve svém „domovském“ maratonu v Rychnově nad Kněžnou jsem v kategorii D nenašel přemožitele. Ke konci roku jsem stihl ještě jeden, takže nyní jich mám již 101 a doufám, že jejich počet se dále bude navyšovat.

Kromě toho jsem se zúčastnil též dvou ultramaratonů, konkrétně dvou čtyřiaadvacetihodinových běhů. 22. července v Kladně mistrovství

republiky, kde jsem ve své kategorii obsadil druhé místo. 24. 11. jsem běžel Mezinárodní mistrovství Itálie v Palermu a zde skončil na 5. místě.

Závěrem bych chtěl poděkovat představitelům Městysu Doudleby nad Orlicí za přízeň a již mnohaletou podporu při provozování tak náročného koníčka jako je vytrvalostní běh. Pevně věřím, že mi zachová přízeň i pro rok 2013, kdy bych se chtěl opět zařadit mezi naše přední veteránské vytrvalce.

Vlastimil Dvořáček

Z činnosti kynologů

V sobotu dne 13. 10. 2012 se na cvičišti Základní kynologické organizace Doudleby nad Orlicí konal již 3. ročník „Doudlebského podzimního závodu“

ve sportovní kynologii. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích různé obtížnosti, ve cvicích poslušnosti a obrany. Zpestřením na závěr celé soutěže bylo tradiční a velmi oblíbené zadržení přes řeku, které proběhlo na místním Bělisku. Práci

psovodů a jejich čtyřnohých kamarádů posuzovali zkušení rozhodčí pan Oldřich Prouza a pan František Vanžura. Výbornou práci odvedl též figurant pan Michal Adamec. Celkem se závodů zúčastnilo 21 psovodů s 22 psy z 9. kynologických organizací. Soutěž proběhla stejně jako předchozí ročníky za krásného podzimního počasí. Po celý den bylo

zajištěno občerstvení v podobě vynikajícího grilovaného prasete. Škoda jen, že si letos nepřišlo pochutnat i více diváků.

Chtěla bych poděkovat členům naší ZKO, kteří celou akci připravili, všem zúčastněným psovodům, rozhodčím, figurantovi a divákům za příjemně strávený den, dále všem sponzorům, kteří nám pomohli bohatě odměnit všechny závodníky:

Společnost DIBAQ a. s., výrobce výživových programů značky FITMIN, Jaroslav Šebek – práce všeho druhu, Pavel Johanides – RYKO vodoinstalatérství a topenářství, Jan Antes – čestný předseda ZKO, Městys Doudleby nad Orlicí, Rojek s.r.o., Elektro Janeček, Jan Voborník – ZANZIBAR, Otta Bárnét – PIVNICE U MOSTU.

Vítězové jednotlivých kategorií:

ZZO: Pavla Mezeiová a německý ovčák Cardamine, ZKO Probluz

ZM: Lucie Minaříková a borderkolie Alto, ZKO Nový Hradec Králové

ZVV1: Pavel Anderle a německý ovčák Qwinta, ZKO Kostelec n. Orl.

ZVV2: Pavel Johanides a belgický ovčák Džina, ZKO Doudleby n. Orl.

Základní kynologická organizace
Doudleby nad Orlicí

Hasiči v Doudlebách nad Orlicí

V roce 1945 dne 23. února byl umučen v koncentračním táboře Flossenbürg Zdeněk Zdobnický (*1921) a 13. března popraven ve věznici v Praze na Pankráci Jiří Vorel (*1923), oba členové zdejšího hasičského sboru.

Po šesti letech válka skončila a pro mnohé hasiče skončilo i utrpení, zavládl mír a hasičský sbor byl uveden v činnost novými volbami. Za starostu byl zvolen Jan Hlaváček, jeho náměstek byl Karel Sika, jednatel Václav Škop, pokladník Bohumír Sejkora a vzdělavatel učitel Josef Žiška. Dále revizoři účtů: František Balous, Jaroslav Šklíba a Antonín Praus. Členové sboru: Václav Kněžek, František Sokol a Adolf Křivka. Jako náhradníci byli: František Balous a Josef Frydrych.

Dne 11. 06. 1945 se konaly doplňovací volby, kde byl velitelem zvolen Ladislav Dostálek a hospodářem Karel Kopsa. Jako výpomoc pak Stanislav Kleinhampl. Zaslán byl též písemný pozdrav bývalému okresnímu veliteli hasičské jednoty, Františku Klapalovi, který byl gestapem vězněn a následkem trýznění mu byly amputovány obě nohy. Obec doudlebská byla požádána o postavení nové zbrojnice, jelikož dosavadní již nevyhovuje.

V roce 1946 jsou 5. března zvoleni do funkcí náčelníků: zbrojmistr Jaroslav Makalouš a strojmistr Jiří Makalouš. I. náčelník motorové stříkačky je Alois Kopsa, II. náčelník Ladislav Vaněk. I. náčelník ruční stříkačky je Václav Čihák a II. náčelník Bedřich Kunc. I. náčelník lezců je Josef Marek a II. náčelník jako zástupce Jaroslav Šklíba. Vrchní trubač je Antonín Vidrma. Pořizují se nové obleky: kalhoty za 180,- Kč, blůza za 170,- Kč. Celý oblek za 350,- Kč. Dne 29. března asi ve tři hodiny ráno vznikl požár ve stodole zahradnictví Josefa Zítka, zatímco byl v rychnovské nemocnici. Tohoto roku zemřel Václav Škop, jednatel a Jan Hlaváček, starosta hasičského sboru v Doudlebach nad Orlicí. Za zemřelého jednatele byl dne 30. března zvolen Jaroslav Izák. Obec byla postižena velikou povodní. Sbor byl při záchranných pracích zastoupen téměř všemi členy.

V roce 1947 má sbor 41 členů. Na členské schůzi konané v dubnu je jednáno o návrhu II. obvodu o pořádání okresního sjezdu v Doudlebach nad Orlicí. Návrh byl přijat a sjezd se bude konat 20. července. U příležitosti sjezdu jsou vyznamenáni starší a zasloužilí členové sboru. Funkci pokladníka přebírá Alois Mimra a strojmistra Emil Fajfr. Během roku zemřelo pět našich členů. Mezi nimi i bývalý velitel hasičského sboru, čestný velitel a čestný člen župy „Orlice“ v Kostelci nad Orlicí, Leopold Svoboda.

Období let 1948 – 1959

V roce 1948 byl vytvořen akční výbor při SČH a při OHJ. Sbor se účastnil srazu hasičstva v Potštejně.

V roce 1949 1. ledna přicházejí změny v územním uspořádání okresů a krajů. Je zvolený nový výbor. Starostou se stává Karel Sika, místostarosta je Alois Kotyza, velitel František Vaněk, I. náměstek Ladislav Dostálek, II. náměstek Vilém Frydrych, jednatel Jaroslav Izák, vzdělavatel Václav Matouš, pokladník Alois Mimra, zbrojmistr Emil

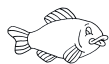
Fajfr, náčelník samaritánského sboru Stanislav Kleinhampl, členové výboru Ladislav Kalous a Jiří Makalouš, rozdělovač hlídek je Antonín Vidrma a revidenti účtů Jaroslav Šklíba a František Balous. Dne 17. března 1949 zemřel čestný velitel zdejšího hasičského sboru Michael hrabě z Bubna a Litic.

V roce 1950 byla vyměněna střecha na hasičské zbrojnici. V tu dobu byla odstraněna i věž na zbrojnici. Zákonem 62/1950 Sb. ze dne 17. 05. 1950 příslušelo národním výborům zřídit v obci příslušný orgán k provádění požární ochrany a též opravovat a udržovat k účelům požární ochrany věcné prostředky. Základním úkolem hasičů zůstalo zabráňování vzniku a zdolávání požárů. Dne 26. července 1950 odstupuje z funkce a je jmenován čestným velitelem za zásluhy o sbor v Doudlebach nad Orlicí František Vaněk. Na jeho místo velitele je jmenován Václav Horký. Zástupcem je jmenován Ladislav Kalous. Z místních jednot se k 1. červnu vylučuje samaritánská služba a přechází pod Československý červený kříž a vzniká nový název sboru: „Místní jednoty československého svazu hasičstva“ (MJ ČSH).

V roce 1951 dekretem ze dne 18. ledna se stala hasičská organizace dobrovolnou organizací celostátního významu a vládním nařízením ze dne 23. ledna se řeší náhrady škod členům a jiným osobám při živelných katastrofách. Rozhodnutím ústředních orgánů došlo k rozdělení sboru dobrovolných hasičů na Požární sbor a Místní jednotu československého hasičstva. Zaniká název starosta, nově se používá předseda. Dne 5. března byly sloučeny hasičské sbory Doudleby nad Orlicí s Vyhnánovem po třiceti letech opět do jednoho sboru. Dnem 20. července jsou nařízeny noční požární hlídky. Jsou provedeny volby. Předsedou se stává Karel Sika, velitelem Ladislav Sedláček, pokladním Alois Mimra, jednatelem Jaroslav Izák. Po sloučení obou sborů jsou do výboru delegováni a zvoleni členové z Vyhnánova. Organizační referent je Jaroslav Boháč, referent pro školení Václav Čihák a člen výboru Jindřich Novohradský.

V roce 1952 pro hasiče je zaveden nový stejnokroj a je jmenováno družstvo starších. V tomto roce vyhořel domek u Kozlů ve Vyhnánově.

V roce 1953 dne 24. dubna byl schválen Národním shromážděním zákon č. 35/1953 Sb., částka 20 o státním požárním dozoru a požární ochraně, jímž dochází k hlubokým společenským proměnám. Namísto

„hasič“ byl zaveden nový název „požárník“. Tato změna pro mysl hasiče nezvyklá byla zákonem prakticky vynucena. Hasičstvo se doposud považovalo za nepolitickou organizaci. Zatímco požárníci se stali aktivní součástí Národní fronty.

V roce 1954 dne 13. června se v Doudlebách nad Orlicí konalo okrskové požární cvičení. Toto cvičení nebylo ani zahájeno, protože v Dřevařských závodech v Kostelci nad Orlicí byl nahlášen požár, tak všechny zúčastněné sbory odjely k požáru do Kostelce nad Orlicí.

V roce 1955 byl Okresním národním výborem přidělen do Doudleb nad Orlicí starší nákladní vůz zn. Praga-RN, který byl posléze přebudován v n. p. Orban O5 na požární automobil. V tomto roce vznikl požár v n. p. Strojbal v Doudlebách nad Orlicí.

V roce 1956 od 1. ledna přechází majetek požárních sborů do správy Místních národních výborů. Namísto sestry a bratře se má používat oslovení soudruhu a soudružko. Náš sbor byl přidělen do 3. okrsku se sbory Potštejn, Záměl a Sopotnice. Okrskovým velitelem byl ustaven Karel Šklíba z Doudleb nad Orlicí, náčelník OIPO v Rychnově nad Kněžnou

V roce 1958 dne 17. dubna vychází zákon č. 18/1958 Sb., částka 6 o požární ochraně, který vytvořil pevnou záruku pro úspěšnou práci požární ochrany.

pokračování příště

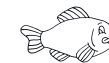
Zdeněk Moravec

MVDr. Edvard Tomíček: Poslední leč

– povídka na pokračování

První signál, že je něco špatně, zaznamenal pan řídící prakticky hned po té své ne zcela vhodné poznámce o klobáskách na myslivecké schůzce. I když byl přesvědčen, že neřekl něco příliš zlého, překvapilo jej, že hostinský Franta na to vůbec nezareagoval. Znamenalo to, že se trochu trefil, a to že se pana hostinského tedy dotklo. Tím, že nebyla žádná okamžitá reakce, uvědomil si řídící Lojzík, že mu to hostinský Franta osladí později. Nevěděl ovšem jak!

Teprve ráno při slavnostním nástupu na poslední leč začal mít díky své ostražitosti určité podezření. Stále totiž někdo z myslivců u něj stál, hezky se na něj usmíval, za chvíli zase někdo jiný, nebo i jiní se chovali stejně, prostě něco nebylo jako jindy. Pochopil, že se cosi na něj chystá, ale nemohl a nemohl přijít na podstatu nějakého šprýmu nebo podrazu na něj připraveného.

Výměnu patron za jinou s náplní „federvajzu“, která po ráne změnil střelce v bílého sněhuláka, zamítl. Patrony si totiž velmi pečlivě střežil.

Ale co jiného by to mohlo být?

Všechno má svoje, jenom klobásky dostali před chvílí, proboha – KLOBÁSKY, no jasně, ale že mi to sakra trvalo!! Teď jenom zjistit, co mi do nich ten zatracený Franta dal. Nejspíš mi „ztěžklou rukou“ náplň pořádně přisolil a přepepřil, možná i přepaprikoval. Proto chlapi čekají, až si kousnu, jak budu křivit hubu a pykat za to, že ji mám nevymáchanou. Tedy podle mínění hostinského.

Spokojen, že na to přišel, už věděl, co bude dělat.

Když pak za pokřiku honců a střelných ran myslivců došli k lesu pod posed na místo první svačiny a tam se kolem něj shromáždil kruh usmívajících se „kamarádů“, vymluvil se, že mu dnes nějak není dobře a že si na svačinku, na kterou se těší, musí napřed udělat trochu místa, jak jistě chápou.

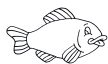
Se souhlasným pochopením kamarádů se vydal do lesíka. Také ovšem s nedokonale skrytým zklamáním, což jej utvrdilo v tom, že se na něj cosi chystá.

Dokonce kterýsi nedočkavý parták slabší povahy si jen tak na „půl huby“ po psovsku zaštěkal a byl ihned kamarády umlčen.

Pan řídící, který už byl pár kroků v lese, ono „haf, haf“, zaslechl, ale teprve ve druhé vteřině pochopil onu hrůzu. Pokračoval v chůzi do houštiny jako nic, tam si sedl na pařez a zapnul mozek na plné obrátky.

„Takže pes! Čípak pes to chudák odnesl, abych jej dnes mohl ochutnat v mých klobáskách?“, stále ještě bloudil v nejistotách pan řídící.

Náhle vyskočil z pařezu jako by jej zmije kousla. „Žádný pes!“ málem vykřikl. „Vždyť oni, ti pacholci, nemuseli žádného psa zabíjet. Vždyť oni mi mohli do klobás nabít obyčejné peské hovno!“ utvrzoval se v názoru už poněkolikáté pan řídící.

Opatrně povytáhl z torby nešťastné klobásky a jednu po druhé je jemně prohmatával. Přičichl si k nim, voněly parádně, prostě neměly chybu. Kdyby nevěděl, že je v nich s největší pravděpodobností peské hovínko, s chutí by se do první zakousl.

Držel v ruce hezkou klobásku a odsuzoval v duchu toho mizeru Frantu. „Taková krásná a dobrá věc a on se nestydí ji tak hnusně poničit. Slušný řezník by se k něčemu takovému nesnížil!“

Vtom ho ale jako blesk z čistého nebe napadlo, že přece Franta jak jej zná, je přece také slušný řezník, takže by něco takového rozhodně nemohl udělat. Nemohl by to udělat už proto, že by si navždycky pokazil své renomé dobrého a slušného řezníka, na kterém si velmi zakládal.

Ted' to panu řídícímu konečně začalo do sebe zapadat. On to Franta neudělal, prostě jako řemeslník to udělat nemohl. Ale nakukat jim to do těch jejich mysliveckých palic – to jistě nějak mohl. Mazaný je na to dost.

Vyšel z lesíka se slovy: „Chlapci, pořád to ještě není se mnou dobré, zkusím to dole v lesíčku za srubem ještě jednou.“

Tím vlastně pokazil potměšilým kamarádům myslivcům potěšení se kochat na jeho nelibé hostině.

V jednu chvíli už se před jejich zraky chystal na ono představení, neboť si byl čím dál více jist, že jeho klobásky nejsou „cinknuté“. Bavil se v duchu představou, že zatímco on „jakoby nevěda“ se bude zakusovat s velkou chutí do klobásek s peským hovnem, budou to právě škodolibí kamarádi, kterým to bude trhat útroby, obracet střeva, budou blinkat, vrhnout, zvracet a někteří se docela obyčejně „poblíjou“.

Napadla ho však jiná, větší a dokonalejší pomsta.

Vyšel z lesíčka s výmluvou, že to pořád není ono. Asi má nějakou zácpu, snad to spraví v hospodě becherovka.

Ještě jim zbýval dolní konec obce kolem říčky a pak už nahoru do vsi, které vévodila stavba hospody jako archa naděje. K polednímu se po poli v měkkotě chodilo čím dál hůř, takže k hospůdce doškobrtali téměř všichni utahaní, žízniví, ale především hladoví.

Tam paní hostinská s dcerou, která jí pomáhala roznést mísy s teplou polévkou na stoly mezi talíře, rychle obsloužily u šenku ještě štamprlátky pár těch žíznivých.

Všichni ostatní si už nalévali do talířů kouřící se knedličkovou polévku a chutě se do ní pouštěli.

Dokonce i děda Potůček, kterého snacha manželovi před hospodou přibalila, si pochutnával na polívce přesto, že si musel sundat brejle, aby se trefil chvějící se rukou se lžící mezi protézy.

Z kuchyně bylo slyšet praskot smažících se řízků a mladý zeťáček začal točit a roznášet piva.

Jak už jsem vpředu naznačil, knedličková polévka paní hostinské měla tu vlastnost, že jste zcela jistě dostali chuť ještě na alespoň malý nášup. Chlapi si tedy dolévali do talířů z mís na stolech se slovy: „Přece to tady nenecháme!“

Někdo všímavý postřehl, že ještě pan řídící neměl polévku, tak překřikoval ostatní: „Nechte trochu pro pana řídícího, vono mu pořád nebylo dobře, snad si dá, až se vrátí z komůrky, teplá polívka ho srovná!“

Jiný všímavý však překřikoval celý lokál: „Vždyť už je tady tamhle v kuchyni, však on si naliže sám!“

Pan řídící se skutečně už vrátil z venku přes kuchyni a v této chvíli dlouhou naběračkou lovil a míchal v polévce ve smaltovaném kotli, který stál na dřevěném podstavci mezi kuchyní a šenkem.

Celý lokál ztichl v neblahé předtuše, která se zakrátko naplnila.

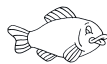
„Ted' už mě bude dobře chlapci. Dám si polívčičku i s tou klobáskou, kterou jsem si dal do ní prve ohřát“, hlaholil od kotle pan řídící.

„Jak se ale koukám, vona se mi mrcha asi rozvařila“, zklamaně zameditoval znovu pan řídící, stále ještě míchající dotčenou polévkou, ve které jakoby hledal zbytky své „cinknuté“ svačinky.

Celý lokál znovu ztichl, tentokrát ve stylu vrcholné scény z filmu: Je třeba zabít Sekala.

A do toho ticha děda Potůček, který kromě toho, že špatně viděl, ještě také mizerně slyšel, což jej odsoudilo do role být „zcela mimo mísu“, svému synovi nahlas povídá: „Ale dnes je ta polívčička paní hostinské nějak moc dobrá, kdoví, co do ní to děvče letos dalo?“

První se pomalu zvedl ze židle Joska Sehnoutek. Mimořádně silný chlap, ne právě vysoký, ale široká, plná ramena, hlava dohola, za ní býčí šíje, ruce jako lopaty. Prostě mužský, který by mohl tahat proti proudu

čluny na Volze. Povolání mě však prozaičtější – byl jemný mechanik, žádný burlak.

Nespěchal, šel zvolna ke dveřím a zešíroka při každém druhém kroku řekl tlumeně „HMB“, jindy zase „HBM“ a silně nadul tváře jako muzikant, který fouká v dechovce na basheligon a zrovna hrají nebožtíkovi funébrmarš.

Metr před dveřmi však zrychlil, bleskově je rozevřel, proběhl chodbou kolem šaten, rozrazil hlavní dveře a přímo z nich strašně zařval na babky, které tam čekaly na odpolední autobus. Zároveň při tom jeho výkřiku hrůzy hodil nepředstavitelně mocnou šavli až pod kola zastavujícího se dopravního prostředku.

Mezitím už za Joskou vystartovali další dva myslivci-muzikanti. Podle toho, jak nadouvali tváře, to asi byli také basheligionisti, jenže tihle hráli Fučíkův rychlý Florentinský pochod.

Za nimi pak v rychlém sledu vybíhali další jednotlivci i skupinky a ať už byli muzikanti nebo ne, běželi všichni z hospody ven kvapíkovým tempem.

Venku pak házeli šavle na všechny strany a poté podpírali hospodu, jako by se měla každou chvíli zhroutit. Při tom všem halekali, naříkali a brekali jak srnci v říji.

Když si konečně trochu ulevili, vydýchali se a pomalu se vraceli do lokálu. Jako prve i nyní šel v čele vazoun Joska Sehnoutek. Avšak v okamžiku, kdy vstoupil mezi dveře lokálu, byl vržen neuvěřitelnou silou zpět a pádil znovu ven dočistit své útroby. Kamarádi, kteří šli s ním, jej vzápětí do puntíku napodobovali.

Bodejt' by ne. Vždyť to, co viděli při vstupu do lokálu, bylo k nepřežití.

U hlavního stolu seděl pan řídící vlevo, od něj děda Potůček vpravo, pak pan hostinský a dávali si třetí repete nejlepší knedličkové polívky na světě.

Jen děda Potůček litoval, že je to asi jeho poslední, poslední leč, protože neví, zda se dožije té příští. Takže, kdyby to pánům nevadilo, on by si tedy s dovolením ještě jedno repete přidal.

KONEC

Slavnostní rozsvěcení vánočního stromku

Mikulášská besídka

Místní knihovna v Doudlebach n.O.

Pod stromeček knihu!

předvánoční prodej knih převážně pro děti

pohádky - fantasy - koledy - dobrodružné -
hrady a zámky - Země - leporela - křížovky -
komiksy - kreslení podle šablon - samolepky
- romány pro dívky - poučení - humor

knihovna 28.listopadu - 19.prosince 2012

ZÁMECKÝ VÁNOČNÍ JARMARK
zámek Doudleby nad Orlicí
dne 15. prosince 2012
14.00 – 17.00 HOD

Vánoční koledy
Stánky
Vánoční prohlídky zámku
Betlém

Vánoční koncert v 16.00 hod.

Vánoční koncert

pátek 21. 12. 2012
v 17,00 hodin kostelík Církve československé husitské
v Doudlebach nad Orlicí

Jan Jakub Ryba
Česká mše vánoční

smyčkový orchestr Orecchie Grandi a Carmina

pořádá Kulturní komise a Městys Doudleby nad Orlicí

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 14. 12. 2012